

Glædelig jul...

Kære kunder, samarbejdspartnere og venner af huset,

Jeg vil hermed benytte lejligheden til at ønske alle en rigtig glædelig jul samt et fantastisk nytår. Må 2011 blive fyldt med ny energi ovenpå krisen og må det blive fremgangens år for alle jer der har kæmpet for overlevelse. I fortjener at det hårde arbejde endelig må blive belønnet.

Her i Sourcing House har der også været store udfordringer. Vi har i løbet af 2010 bl.a. oplevet at kunder er gået konkurs og at råvarepriserne har taget en himmelflugt som er kommet bag på alle. I 2010 er det specielt gået ud over leverandørerne som ikke har haft den indtjening de skulle have og dermed har det sat deres økonomi på prøve. Først i 2011 vil det for alvor gå op for os hvor store prisstigningerne i realiteten er, og nu er der kun en vej tilbage - slutbrugeren kommer til, (specielt fra AW11) at mærke prisstigninger som de i mange år ikke er set mage. Det er svært på nuværende tidspunkt at forudse hvilke konsekvenser det vil få for salget, men da alle er i samme båd er der ingen alternativer ud over at løfte i flok.

2010 har også budt på nye opgaver og muligheder for Sourcing House. En del nye iværksættere har meldt sig på banen og fået hjælp til opstart af virksomhed. Dette har bragt os et spirende håb om at krisen nu endelig er på retur.

Som et led i vores strategi om et tættere forhold til leverandørerne, har Jette været udstationeret i Indien (Se hendes beretning om livet i Tirupur på side 2 og 3). Vi arbejder konstant for gennemsigtighed i alle processer og Jettes ophold skal udmunde i en dybere analyse af, hvordan vi også fremadrettet og til stadighed kan hjælpe leverandørerne til yderligere at

højne kvaliteten og til at forebygge forsinkelser gennem optimerede arbejdsgange. Målet er for Jaya Prabha at forblive en attraktiv leverandør for vore kunder. Desværre må vi per 31/12-2010 sige farvel til Jette som har valgt at søge nye udfordringer. Jette har været en uvurderlig hjælp i vores CSR og certificeringsarbejde og vi ønsker hende naturligvis alt held og lykke på sin videre færd.

I 2010 fik vi lanceret www.textileroots.dk, dog skal vi i 2011 bruge mere tid og flere kræfter på at informere om sitets eksistens og hvilken værdi den kan have for vore kunder. At arbejde med CSR i disse tider kan virke noget utaknemligt, men det er en af grundpillerne i Sourcing House og er derfor fortsat på dagsordenen. Vi har lagt fundamentet over de sidste 3 til 4 år og nu skal der blot lægges mursten, en efter en, nogle år flere end andre. Men som vores CSR strategi siger, så er processen den vigtigste, det at vi gør noget er målet. Der er ingen endelig løsning for hvor vi skal hen og processen slutter aldrig.

Jeg ser trods råvareprisstigninger og andre forhindringer frem til 2011 med optimisme. Vi har i Sourcing House mange nye tiltag i støbeskeen som vi glæder os til at føre ud i livet, men mere om alt det i det nye år.

Slutligt vil jeg informere om at vi i Sourcing House holder lukket fra den 24/12-2010 til den 2/1-2011, begge dage inklusiv. Bente og jeg vil dog følge med på mailen og selvfølgelig reagere på hastesager.

Tak for et godt samarbejde i 2010.

De bedste julehilsner,
Lili Denta

Ny medarbejder i Sourcing House

Den 18/1-2011 starter Ditte Young som ny medarbejder i Sourcing House. Ditte skal arbejde på deltid med administrative opgaver, processtyring, forretningsudvikling samt statistik og analyser.

Ditte har en erhvervsbaggrund i store virksomheder som bl.a. TV-Avisen på Danmarks Radio, Telia A/S og TradeDoubler A/S, hvor hun bl.a. har arbejdet med produktions- og projektledelse.

Hun har siddet med HR funktioner og stået for undervisningen i det daglige planlægningsarbejde og i databaseprogrammer, samt været ansvarlig for rådgivning af online markedsføring for andre store virksomheder.

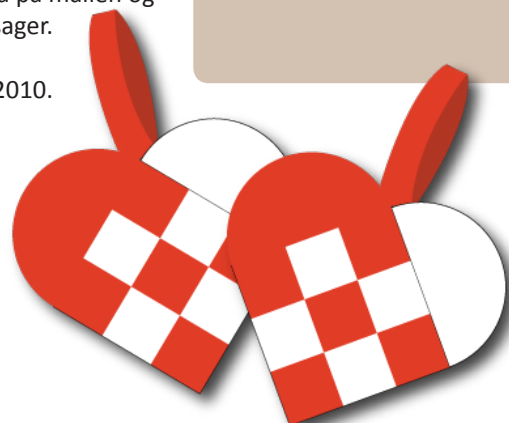
Ditte har i dag også sit eget firma D-velopment, hvor hun tilbyder stress- og konflikthåndtering til private og virksomheder.

Vi glæder os meget til at byde Ditte velkommen i Sourcing House og til at nyde godt af Dittes mange kompetencer.

Afsender:

info@sourcing-house.com
+45 88 32 73 08

Sourcing House ApS
Danasvej 36A, 2.sal
DK - 1910 Frederiksberg C

Her går det godt - send flere skuresvampe!

Om livet som udstationeret i Tirupur.

Af Jette Machon

Jeg er ikke kendt for at spare på ordene, men blev jeg bedt om at beskrive Indien med to ord, ville det falde mig meget let: støjende og beskidt.

Indien er selvfølgelig meget andet end larm og skidt. Men mens jeg har boet her og forsøgt at skabe mig en hverdag, så er det de to ting der i høj grad har præget mit indtryk af dette land.

På trods af at jeg har en stor lejlighed samt adgang til swimmingpool og fitness rum, så er det ikke i vestlig forstand et luksusliv jeg lever. Der er kun varmt vand fra 6 til 11 om morgenen, og aldrig i køkkenet. Strømmen er ustabil og afbrudt minimum 2 timer om dagen. Swimmingpoolen er et goldt betonråde uden så meget som en liggestol eller plante. Jeg sørger selv for indkøb, madlavning, rengøring og vask, kombineret med en arbejdsdag der ofte først slutter omkring kl. 20.00 – 21.00.

Men for rigtig mange af de 350.000 indbyggere i denne by, er det at betegne som et luksusliv. Mange bor i små huse med lerstampet gulv og rindende vand er kun for de få. Arbejdet som tekstilarbejder er monotont og opslidende, og set i den kontekst føler jeg mig yderst privilegeret og taknemmelig.

De første uger af min tid herude, var jeg meget fokuseret på at min lejlighed på alle måder, skulle bringes op til vestlig standard. På trods af at jeg overtog lejligheden efter en læge, så var der mildest talt møg beskidt. Jeg brugte stort set alle mine vågne timer i lejligheden på at gøre rent.

Mit køkken som det så ud da jeg flyttede ind i lejligheden i Tirupur. Bemærk den nøgne sparepære i loftet og neonrøret til højre på vægen, hvilket er standardbelysning overalt. Kun sjældent ser man egentlige lamper og hyggebelysning.
Billede: Sourcing House

Jeg fik bugt med en stor del af skidtet (og brugt et utal af skuresvampe!), og derefter ebbede min rengøringstrang ud. Jeg prøver nu at følge det gode råd, "when in Rome, do like the Romans do", hvis de kan leve med skidtet, så kan jeg vel også i et eller andet omfang.

Samtidig var det også meget mere interessant at skulle indrette lejligheden. Dette indebar nemlig en helt ny udfordring – at begå sig i byen og finde ud af hvor og hvordan man indkøber alt lige fra salt, over søm og skruer, til madras og møbler. Langt de fleste butikker er som gammeldags købmandsbutikker, hvor man bliver ekspederet fra en disk. Derhjemme ville det have været let at skulle anskaffe mig nogle søm til ophængning af et par billeder, men her tog det mig over flere dages forsøg fra butik til butik, før det lykkedes mig at finde et sted hvor de

solgte søm. Og så kom spørgsmålet, "how many, mam?". Øh, bare en pose eller æske eller hvad I nu har. Stort spørgsmålstegn fra sælgeren og den kødrand af mennesker der havde materialiseret sig fra bagenden af butikken. Her sælger man nemlig søm og skruer stykvis!

Indkøb kan være en udfordring. Søm og skruer købes i styk, pakkes fint i først avispapir og så i en plastikpose.
Billede: Sourcing House

Indkøb af planter fra den nærliggende planteskole. I midten er ejeren ved at omplante til de røde potter jeg havde valgt.
Cyklen til venstre er den kørende kaffeshop, bemærk ståltanken bagpå. For et par få rupees kunne vi få en kop kaffe mens vi ventede – hyggeligt.
Billede: Sourcing House

Heldigvis er jeg ikke hverken kræsen eller specielt krævende med hensyn til mad. I gåafstand fra min lejlighed ligger der både et lille supermarked, samt en dejlig grønthandel. Specielt hos grønthandleren har de nu vænnet sig til at jeg er en del hverdagen, og jeg bliver altid mødt med store smil og stor venlighed. De taler ikke meget engelsk, men vi finder alligevel altid en løsning på hvad jeg nu lige kunne

Fortsættes næste side...

Overalt i byen ser man tegn på at dette er t-shirt byen. Denne fyrs tæppe er helt klart lavet af rester fra en af byens mange systuer.
Billede: Sourcing House

Her går det godt - send flere skuresvampe! (fortsat)

tænke mig. Sortimentet i supermarkedet er dog langt fra hvad man finder i et dansk supermarked. Men som et af de få steder i byen, kan jeg her til overpris købe, hvad der for mig stadig er en gåde at de kan klare sig uden: toiletpapir.

Min kost er endt med stort set at være vegetarisk. Det kunne være et udtryk for solidaritet med de mange hinduer her i byen, men sandheden er, at jeg ikke har kunnet forlige mig med hvor uhygiejnisk og beskidt der er hos de slagtere der findes (man kan ikke købe kød i supermarkedet). Når jeg er på restaurant eller spiser privat, så spiser jeg dog ofte kød, primært kylling eller lam. Og ja, jeg ved det godt. Det kød jeg spiser ved de lejligheder kommer selvfølgelig ikke fra hverken Irma eller Føtex! Til alt held, har jeg åbenbart en stærk mave, jeg har i hvert fald til dato ikke haft nogen problemer pga. det mad jeg har spist. Og så er det i øvrigt god mad man får.

Uden varsel var jeg pludselig til bryllupsmiddag. Maden serveres på et bananblad og spises med fingrene – og det smager godt. Det tager i øvrigt kun ca. 20 min så er middagen overstået. Noget af en kontrast i forhold til en dansk bryllupsmiddag.

Billede: Sourcing House

på gaden er derfor øredøvende, hvorved INGEN overhovedet reagerer på et dyt. Og det er ikke kun almindelige horn. Mange biler, og specielt lastbiler, sætter en ære i at have så specielt lydende og larmende horn som muligt. Derudover har langt de fleste biler speciel lyd/musik når der bakkes. Som nybegynder i den indiske trafik, springer man derfor fra højre til venstre og prøver på at reagere på alle de lyde der kommer. Med tiden har jeg lært at prøve at lukke af for dette, og kan nu næsten bevæge mig som en indfødt i trafikken – men man skal være vågen. I det hele taget er inderne meget glade for larm. Det være sig knaldfyrværkeri til enhver festlig lejlighed, voldsom højtaler-musik fra templerne eller skingrende ringende klokker. I tilgift til den larm de frivilligt laver, så er der også alle diesel-generatorerne som jævnligt sætter i gang når strømmen svigter. Stilheden er derfor altid noget af det første jeg bemærker når jeg kommer hjem til Danmark.

Men midt i dette larmende og beskidte land, bliver man fascineret af indernes evne til at tage det hele med ophøjet ro.

Langt de fleste evner at komme gennem dette kaos med en utrolig tålmodighed og uden stress. Det kan være en stor frustration, for en bleghud som mig, at skulle arbejde under disse vilkår, og det er helt sikkert, at vi kulturelt er meget langt fra hinanden. Inderne har ligeså svært ved at acceptere min "Ordnung muss sein" tilgang, som jeg har ved at acceptere deres tilfældige og "vi når det nok" tilgang. Jeg tror dog begge kulturer har meget at lære af hinanden.

At bo her kræver at man accepterer, at skidt, larm og manglende hygiejne er en del af deres opdragelse og deres kultur, og at man ikke kan bebrejde den enkelte inder disse forhold.

Der er stor forskel på rig og fattig i Indien, og mange inder lever et kummerligt og hårdt liv.

Jeg kommer helt sikkert til at rejse herfra med mange blandede indtryk, men i sidste ende med stor respekt for hvad de alligevel formår.

Se flere billeder og info om Tirupur og tekstilproduktion på www.tekstileroots.dk

Den lokale slagter. Er der noget der kunne friste?
Billede: Sourcing House

En tur på gaden er altid en stress faktor, specielt når man kommer fra et land hvor trafikregler bliver overholdt og hvor hornet kun bruges i nødstilfælde. Det virker sommetider som om Inderne tror at hornet er en dødemandsknap, og at bilen ikke ville kunne køre, uden at det bruges med meget korte intervaller. Lyden